

1. december – Drugi dan devetdnevnic k Brezmadežni

Besedila za meditacijo med devetdnevno pripravo na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja. Predlagane teme: betlehemsko uboštvo; bogastvo Device Marije; vrednost vsake človeške osebe.

NA POTI blagrov, po kateri hodimo v tej devetdnevnic k Brezmadežni, lahko danes premišljujemo, zakaj je bila Devica Marija v pomanjkanju in revščini srečna. »Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško

kraljestvo« (Mt 5,3). Jezus je od rojstva dalje živel v uboštvu. Bog bi lahko postal človek v kaki premožni družini, kjer bi vladalo udobje, in v kakšnem pomembnem mestu.

Vendar je na svet prišel v naročju preproste žene, Brezmadežne Device Marije, v majhni izraelski vasici.

Njegovo rojstvo med ljudmi ni vzbujalo posebne pozornosti.

Evangelist Luka ga opiše takole: žena je »rodila sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora« (Lk 2,6-7). Le nekaj utrujenih in osuplih pastirjev je bilo priča temu, kar se je takrat zgodilo. Kristus »ni hotel ničesar posebnega, nobenih privilegijev. Vse se odvija skrajno naravno: od spočetja do rojstva. [...] Gospod je vedel, kako težka bo njegova pot. A hrepenel je po tem, da pride na zemljo in reši vse duše.«^[1]

Ob uboštvu, s katerim je obdano prizorišče jaslic, pa preseneča veselje

nastopajočih osebnosti v tem prizoru. Lahko bi se zdelo, da bo v takšnih razmerah težko doseči neko določeno srečnost. Toda Marijina in Jožefova sreča ni odvisna od zunanjih okoliščin ali od njunega imetja. Odkrila sta globoko radost, ki ne temelji na minljivih rečeh, ampak na zavedanju, da živita v božji pričujočnosti. V ozadju vsega, kar se je zgodilo v teh dneh – nenadno potovanje v Betlehem, pomanjkanje prostora v prenočišču, neudoben prostor ob jasliah –, sta onadva zmožna videti božjo ljubezen. Marija in Jožef lahko navsezadnje rečeta, kar bo sv. Pavel kasneje napisal Filipljanom: »Navadil sem se, da sem zadovoljen v vsakršnem položaju. Znam biti reven in znam biti v obilju. Na vse mogoče sem se navadil: biti sit in biti lačen, biti v obilju in biti v pomanjkanju. Vse zmorem v njem, ki mi daje moč« (Flp 4,11-13).

V BETLEHEMU Marija ve, da je njeno življenje, od najbolj praktičnih reči do tiste najgloblje sreče, odvisno od Jožefa in Jezusa. Vsi rodovi jo bodo lahko blagrovali ne toliko zaradi tega, kar je storila, ampak predvsem zaradi tega, kar Bog uresničuje v njenem srcu. Ni postala Odrešenikova Mati zaradi lastnih zaslug, ampak jo je izbral Gospod, ona pa je odgovorila »da«. Sedaj je mogla po zaslugi Jožefove skrbnosti roditi Jezusa v tistem hlevu. Ob njegovi skrbni pozornosti si nabere novih moči in trdno gotovost, da ima nekoga, na kogar se lahko opre. To je bogastvo, ki ga Marija ima v tem trenutku: spoznanje, da potrebuje druge.

Bog računa z ljudmi v naši bližini, da bi nam po njih pošiljal svojo pomoč, da bi nas podpiral v trenutkih, ko se čutimo najšibkejše. Ob neki priložnosti nas je prelat Opus Dei spodbudil, naj »gledamo na življenje

kot na pot sodelovanja, na kateri drug drugega podpiramo. Trenutki razočaranja lahko postanejo ugodne priložnosti za notranjo rast, za osebno in družbeno napredovanje: obvezujejo nas, da izstopimo iz sebe in se odpremo drugim«. ^[2] Marija je v vsakem trenutku čutila podporo Jezusa in Jožefa. Obenem pa sta tudi onadva čutila njeno podporo. Tako je v življenju vsakega človeka. Naj bo človeška negotovost še tako velika, vedno lahko drugim prinašamo ljubezen in mir, pa tudi obratno: v osebah, ki nas imajo rade, lahko najdemo tolažbo.

Ta naša odvisnost od odnosov ne pomeni omejitve, ampak ravno nasprotno. V njej se skriva eden izmed virov sreče na tem svetu, kajti »veselje ni čustvo trenutka: je nekaj drugega! Resnično veselje ne izhaja iz stvari, iz posedovanja, ne! Izvira iz srečanja, iz odnosa z drugimi, iz občutka, da smo sprejeti, razumljeni,

ljubljeni, ter iz tega, da sprejemamo, druge razumemo in ljubimo; in to ne le za trenutek, ampak zato, ker je drugi človeška oseba«. ^[3] V Jezusu in njegovi Brezmadežni Materi lahko vedno najdemo ljubezen, ki nas sprejema in razume.

V BETLEHEMU ni potrebno veliko stvari za srečo. Jezus, Marija in Jožef se medsebojno podpirajo. Res je, da zunanje okoliščine tistega kraja morda ne nagovarjajo k ljubezni do te situacije, vendar sveta družina sprejema realnost, v kateri se nahaja. Tudi v življenju vsakega izmed nas je tako: Bog nas vabi, da mirno in veselo sprejmemo, kar se nam dogaja, saj nas on vedno spremlja. Na prvem mestu pa nas vabi, da sprejmemo tiste, ki jih je postavil v našo bližino.

Duhovno uboštvo vodi k odkrivanju bogastva vsakega posameznika, tudi če se v marsičem razlikuje od našega načina bivanja in življenja. Vrednost vsakega človeka ni odvisna od odličnosti ali skupnih lastnosti, ki jih imamo z neko osebo, ampak od dejstva, da je ta oseba ljubljena od Boga in da je bila na nek način zaupana naši družbi. »Skrivnost življenja nam je bila razodeta s tem, kako ga je živel Božji Sin, ki je postal človek ter na križu nase prevzel zavračanje, šibkost, revščino in trpljenje. V vsakem bolnem otroku, v vsakem onemoglem starejšem človeku, v vsakem beguncu brez upanja, v vsakem krhkem in ogroženem življenju nas Kristus išče, išče naše srce, da bi nam razodel radost ljubezni.«^[4]

Ko sprejmemo človeka takšnega, kakršen je, z njegovimi krepostmi in pomanjkljivostmi, sprejemamo Kristusa. Prav to je tisto, kar počne

Brezmadežna Marija z vsakim od nas. Ob pogledu na nas prepozna Jezusovo obličje, saj nas je s svojo smrtjo odrešil greha. Ona kot dobra Mati nas je prva sprejela; ve, da »je vsaka duša čudovit zaklad, vsak človek je edinstven, nenadomestljiv. Vsakdo je vreden vse Kristusove krvi«. ^[5]___

.....

^[1]___ Sv. Jožefmarija, Meditacija, 31. 12. 1959.

^[2]___ Msgr. Fernando Ocáriz, Meditacija, 11. 5. 2020.

^[3]___ Frančišek, Govor, 6. 7. 2013.

^[4]___ Frančišek, Avdienza, 10. 10. 2018.

^[5]___ Sv. Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 80.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/meditation/1-december-drugi-dan-
devetdnevnice-k-brezmadezni/](https://opusdei.org/sl-si/meditation/1-december-drugi-dan-devetdnevnice-k-brezmadezni/) (19. Feb.
2026)